

พระธรรมดาเนียล - ตอนที่เก้าสิบเก้า

ยุคสุดท้ายและการพิพากษาของพระเจ้า: การเปิดเผยข้อหยั่งรู้เชิงพยากรณ์

Jeff Pippenger

2024-02-29

“วาระสุดท้าย” เป็นตัวแทนของการประกาศการเปิดการพิพากษาในการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และในการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม มีการประกาศการสิ้นสุดของการพิพากษา ใน “วาระสุดท้าย” ประชากรของพระเจ้าได้ถูกยกขึ้นมาแล้ว และกำลังถูกยกขึ้นมา เพื่อประกาศการพิพากษาของพระเจ้า แต่เพื่อจะเป็นผู้สื่อสารแห่งการพิพากษาของพระเจ้า ท่านจะต้องเข้าใจการพิพากษา ลักษณะสำคัญประการหนึ่งของแอ็ดเวนติสม์แบบเลาดีเชียน ทั้งในชนชั้นผู้มีการศึกษาและชนชั้นผู้ไร้การศึกษา ก็คือพวกเขาไม่รู้จักการพิพากษาของพระเจ้า บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งปวงต่างกล่าวถึงวาระสุดท้ายโดยเฉพาะ จะยิ่งกว่าวันเวลาที่พวกเขาดำรงชีวิตอยู่อีก

“ผู้เผยพระวจนะโบราณแต่ละคนมิได้กล่าวเพื่อยุคของตนเองมากเท่ากับเพื่อยุคของเรา ดังนั้นการพยากรณ์ของพวกเขาจึงยังมีผลบังคับสำหรับเรา ‘บรรดาเหตุการณ์เหล่านี้ได้เกิดขึ้นแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นเยี่ยงอย่าง และได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติพวกเรา ผู้ซึ่งปลายยุคของโลกได้มาถึงแล้ว’ 1 Corinthians 10:11” Selected Messages, book 3, 338.

บรรดาผู้เผยพระวจนะทั้งหลายล้วนสอดคล้องต้องกัน ดังนั้น คำพยากรณ์ของพวกเขาทั้งหมดจึงนำเสนอภาพเดียวกัน และภาพนั้นคือภาพของยุคสุดท้าย ซึ่งเป็นยุคแห่งการพิพากษา

และวิญญาณของพวกศาสดาพยากรณ์ก็อยู่ใต้บังคับของพวกศาสดาพยากรณ์เอง เพราะว่าพระเจ้ามิได้ทรงเป็นผู้ก่อความสับสนวุ่นวาย แต่ทรงเป็นผู้แห่งสันติสุข ดังที่เป็นอยู่ในคริสตจักรทั้งปวงของธรรมิกชนทั้งหลาย 1 โครินธ์ 14:32, 33

กรุงเยรูซาเล็มในนิมิตของเอเสเคียลซึ่งเริ่มต้นในบทที่แปด คือคริสตจักรของพระเจ้า ซึ่งก็คือคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสฝ่ายเลาดีเชียนในยุคสุดท้าย บทที่แปดและเก้าของเอเสเคียลระบุถึงผู้ที่มีสการสองจำพวกในช่วงปิดฉากแห่งการพิพากษาเหนือวงศัวานของพระเจ้า จำพวกหนึ่งถูกพรรณนาด้วยชายผู้เฒ่ายี่สิบห้าคนที่กราบไหว้ดวงอาทิตย์ แต่บรรดาผู้ที่ถอนหายใจและร้องคร่ำครวญเพราะสิ่งน่าสะอิดสะเอียนทั้งหลายที่กระทำกันในคริสตจักรและในแผ่นดิน จะได้รับตราประทับของพระเจ้า ในบทที่สิบเอ็ด

นิมิตของเอเสเคียลดำเนินต่อไปในการยกภาพประกอบถึงการลงโทษชายยี่สิบห้าคนที่กราบไหว้ดวงอาทิตย์

แล้วยิ่งกว่านั้น พระวิญญาณได้ยกข้าพเจ้าขึ้น และนำข้าพเจ้าไปยังประตูตะวันออกแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์ ซึ่งหันไปทางทิศตะวันออก และดูเกิดที่ช่องประตูนั้นมีชายยี่สิบห้าคน ในท่ามกลางพวกเขานั้นข้าพเจ้าเห็นยาอาซันยาห์บุตรอาซัวร์ และเปลาทียาห์บุตรเบไนยาห์ ซึ่งเป็นเจ้านายของประชาชน แล้วพระองค์ตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้คือผู้ที่จะคิดการชั่ว และให้คำปรึกษาอันอธรรมในนครนี้ พวกเขาจะกล่าวว่ายังไม่ใกล้ถึงเวลา ให้เราสร้างเรือนเกิด นครนี้เป็นหม้อ และพวกเราเป็นเนื้อ เพราะฉะนั้น จงพยากรณ์กล่าวโทษพวกเขา จงพยากรณ์เกิด โอ บุตรแห่งมนุษย์ แล้วพระวิญญาณของพระยาห์เวห์ก็เสด็จลงมาเหนือข้าพเจ้า และตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า จงกล่าวว่า พระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า โอ วงศัวานอิสราเอลเอ๋ย พวกเจ้าได้กล่าวเช่นนี้

เพราะเรารู้สิ่งทั้งหลายที่ผุดขึ้นในความคิดของพวกเขา ทุกคนทุกประการ พวกเขาได้เพิ่มจำนวนคนที่ถูกฆ่าในนครนี้ และได้กระทำให้ถนนทั้งหลายของนครนั้นเต็มไปด้วยคนที่ถูกฆ่า เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ว่า คนที่ถูกฆ่าของพวกเขา ซึ่งพวกเขาวางไว้ท่ามกลางนครนั้น พวกเขาเป็นเนื้อ และนครนี้เป็นหม้อ แต่เราจะนำพวกเขาออกไปจากท่ามกลางนครนั้น พวกเขาจะกลัวดาบ และเราจะนำดาบมาสู่พวกเขา พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสตั้งนี้ และเราจะนำพวกเขาออกไปจากท่ามกลางนครนั้น และมอบพวกเขาไว้ในมือของคนต่างชาติ และจะทำการพิพากษาท่ามกลางพวกเขา เอเสเคียล 11:1-9

กรุงเยรูซาเล็มถูกระบุว่าเป็น "หม้อเคียว" และประชาชนในกรุงเยรูซาเล็มคือ "เนื้อ" ที่กำลังถูกต้มอยู่ในหม้อเคียวนั้น ซึ่งก็คือหม้อใบหนึ่ง การพิพากษาคนชั่วที่กระทำให้สำเร็จโดยทูตสวรรค์ผู้ถืออาวุธแห่งการทำลายอยู่ในมือของตน ในช่วงเวลาแห่งการประทับตราหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน (เพราะซิสเตอร์ไวท์กล่าวว่า การประทับตราในเอเสเคียล บทที่เก้าเป็นการประทับตราเดียวกันกับในวิวรณ์บทที่เจ็ด) รวมถึงความจริงที่ว่าคนชั่วถูกกำจัดออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม ณ เวลาที่กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงมาถึงในไม่ช้า เยรูซาเล็มฝ่ายจิตวิญญาณจะได้รับการชำระให้สะอาดและถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณเหนือบรรดาภูเขาทั้งสิ้น

และต่อมาในวาระสุดท้าย
ภูเขาแห่งพระนิเวศของพระยาห์เวห์จะได้รับการสถาปนาไว้บนยอดแห่งภูเขาทั้งหลาย และจะถูกยกขึ้นเหนือเนินเขาทั้งปวง; และบรรดาประชาชาติทั้งสิ้นจะหลั่งไหลมายังภูเขานั้น และชนเป็นอันมากจะมา поклониться และกล่าวว่า มาเถิด ให้พวกเราขึ้นไปยังภูเขาของพระยาห์เวห์ ยิ่งพระนิเวศของพระเจ้าของยาโคบ; และพระองค์จะทรงสั่งสอนเราให้รู้จักทางทั้งหลายของพระองค์ และเราทั้งหลายจะดำเนินในมรรคาทั้งหลายของพระองค์ เพราะว่าธรรมเนียมผู้ติดตามจะออกมาจากศิโยน และพระวาทะของพระยาห์เวห์จากเยรูซาเล็ม อิสยาห์ 2:2, 3

การชำระซึ่งสำเร็จขึ้นสำหรับกรุงเยรูซาเล็ม ณ เวลาที่มีการออกกฎหมายวันอาทิตย์ คือการกำจัดชาวแอ็ดเวนติสต์แบบเลาดีเชียวออกไป โดยเหลืออยู่เพียงชาวแอ็ดเวนติสต์แบบฟีลาเดลเฟียเท่านั้น จากนั้น โครงสร้างนิติบุคคลแบบองค์กรก็สิ้นสุดลง เพราะรัฐบาลสหรัฐอเมริกาเป็นหน่วยงานที่มีอำนาจควบคุมในข้อตกลงทางกฎหมายซึ่งได้จัดตั้งขึ้นในปี ค.ศ. 1863 และเมื่อรัฐบาลแห่งสหรัฐอเมริกาบังคับให้มีการถือรักษาวันอาทิตย์ทั่วทั้งแผ่นดิน โครงสร้างนิติบุคคลของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์ก็ย่อมถูกยุบเลิกโดยชอบด้วยกฎหมาย หรือไม่ก็บางที่ชื่อของคริสตจักรนั้นอาจถูกเปลี่ยนโดยชอบด้วยกฎหมายเป็นบางสิ่งในลักษณะของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ็ดเวนติสต์

เมื่อคนอธรรมในเยรูซาเล็มถูกนำออกจากหม้อเดือดโดยทูตสวรรค์ผู้ทำลาย คริสตจักรแอ็ดเวนติสต์ฝ่ายเลาดีเชียวก็สิ้นสุดลง และขบวนการฝ่ายฟีลาเดลเฟียก็กลายเป็นเยรูซาเล็มฝ่ายจิตวิญญาณซึ่งถูกยกขึ้นเป็นธงสัญญาณ มีคำกล่าวแก่พวกผู้ใหญ่ในสมัยโบราณ ซึ่งอิสยาห์เรียกว่าเป็นคนมักเยาะเย้ย ผู้ที่เรียกความสว่างว่าความมืด และเรียกความมืดว่าความสว่าง และโดยผ่านคำถามหนึ่งนั้น ก็ชี้ให้เห็นว่าพวกผู้ใหญ่ในสมัยโบราณควรจะรู้จัก "การพิพากษา" พวกเขาควรจะรู้เวลาที่ตนได้รับการเย็บเยียนแล้ว

และข้าพเจ้ากล่าวว่า ขอท่านทั้งหลายจงฟังเถิด โอ บรรดาหัวหน้าของยาโคบ และท่านเจ้านายแห่งพงศ์พันธุ์อิสราเอล มิใช่หน้าที่ของท่านที่จะต้องรู้จักความยุติธรรมหรือ? ท่านทั้งหลายผู้เกลียดชังความดี และรักความชั่ว; ผู้ที่ลอกหนังของเขาออกจากตัวเขา

และเลาะเนื้อของเขาออกจากกระดูกของเขา; ผู้ที่กินเนื้อของชนชาติของเรา
และกลกหนังของเขาออกจากตัวเขา; และหักกระดูกของเขา แล้วสับเขาเป็นชิ้น ๆ ดังสำหรับหม้อ
และตั้งเนื้อภายในหม้อต้ม มีคำห์ 3:1-3

พระเจ้าทรงประสงค์ และยังคงทรงประสงค์ให้ประชากรของพระองค์ในยุคสุดท้าย “รู้จักการพิพากษา”
และการพิพากษานั้นมิใช่แนวคิดเดียวโดด หากแต่เป็นประวัติศาสตร์ที่ดำเนินไปเป็นลำดับชั้น
ประกอบด้วยองค์ประกอบหลายประการและหมุดหมายเฉพาะเจาะจง เป็นช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่เริ่มต้นขึ้นในปี
1798 และดำเนินต่อเนื่องไปจนถึงสิ้นสุดพันปีนั้น ทั้งเป็นการพิพากษาเชิงไต่สวนและเชิงลงโทษ
ทั้งสำเร็จแก่ทุกคนที่เคยมีชีวิตอยู่บนโลกนี้ และแก่เหล่าทูตสวรรค์ที่ถูกขับออกจากสวรรค์ด้วย ช่วงเวลาต่าง ๆ
ของการพิพากษาเป็นความเข้าใจที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้สืบทอดชื่อของพระเจ้าในยุคสุดท้าย
เพราะคำตอบต่อคำถามของมีคำห์ก็คือ “ใช่แล้ว อิสราเอลพึงเข้าใจการพิพากษา”

เยเรมีย์ชี้ให้เห็นว่าพวกผู้อาวุโสแห่งเยรูซาเล็มในยุคสุดท้ายเป็นตัวแทนของจุดสุดยอดแห่ง
“การหันกลับไปยังอถรรพ์” ดังที่แสดงโดยคนสี่ชั่วอายุซึ่งกบฏรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ
อันเป็นสัญลักษณ์ในเอสเคียล บทที่ 8 ว่าด้วยสิ่งนำสะอิดสะเอียนสี่ประการที่ทวีความรุนแรงขึ้นเป็นลำดับ
เยเรมีย์ชี้ให้เห็นว่าพวกผู้อาวุโสเหล่านั้นพัวพันอยู่กับลัทธิวิญญาณนิยม เพราะพวกเขา “นมัสการ”
“ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ และบริวารทั้งสี่แห่งฟ้าสวรรค์” ท่านชี้ให้เห็นว่าพวกเขาจะต้อง “ล้มลง
และจะไม่ลุกขึ้น” เพราะ “พวกเขาได้ปฏิเสธพระวณะของพระยาห์เวห์” ด้วยลักษณะเหล่านี้ เยเรมีย์ชี้ให้เห็นว่า
“ประชาชนไม่รู้จักการพิพากษาของพระยาห์เวห์”

ในเวลานั้น พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เขาทั้งหลายจะนำกระดูกของบรรดาภคัตริย์แห่งยูดาห์
และกระดูกของเจ้านายทั้งหลายของเขา และกระดูกของบรรดาปุโรหิต และกระดูกของบรรดาผู้พยากรณ์
และกระดูกของชาวเยรูซาเล็ม ออกมาจากอุโมงค์ฝังศพของพวกเขา
และเขาทั้งหลายจะวางกระดูกเหล่านั้นไว้ต่อหน้าดวงอาทิตย์ และดวงจันทร์
และบรรดาบริวารแห่งฟ้าสวรรค์ทั้งสี่ ซึ่งพวกเขาได้รัก และได้รับใช้ และได้ดำเนินตาม และได้แสวงหา
และได้นมัสการนั้น กระดูกเหล่านั้นจะไม่ถูกรวบรวมไว้ และจะไม่ได้รับการฝัง
แต่จะเป็นเหมือนมูลสัตว์อยู่บนพื้นแผ่นดิน และคนทั้งปวงที่ยังเหลืออยู่จากวงศ์วานชั่วร้ายนี้
ซึ่งยังคงเหลืออยู่ในทุกแห่งที่เราได้ขับไล่พวกเขาไปนั้น จะเลือกความตายมากกว่าชีวิต
พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสตั้งนี้ ยิ่งกว่านั้น เจ้าจงกล่าวแก่พวกเขาว่า พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนี้ว่า เมื่อคนล้มลง
เขาจะไม่ลุกขึ้นอีกหรือ? เมื่อคนหันหนีไป เขาจะไม่หวนกลับมาหรือ? ถ้าเช่นนั้น
เหตุใดประชาชนเยรูซาเล็มนี้จึงหันเหกลับไปด้วยการหันเหกลับอย่างถาวร? พวกเขาเชื่อมั่นในการสลอลง
พวกเขาปฏิเสธที่จะหวนกลับ เราได้เฝ้าฟังและได้ยินแล้ว แต่พวกเขามีได้พูดสิ่งที่จะต้อง
ไม่มีผู้ใดกลับใจจากความชั่วร้ายของตน โดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำสิ่งใดลงไป?”
ทุกคนต่างหันไปตามทางของตนเอง เหมือนม้าศึกที่พุ่งทะยานเข้าสู่สงคราม ใช่แล้ว
นกกระสาในท้องฟ้ายังรู้จักเวลาที่กำหนดไว้ของมัน และนกเขา นกกระเรียน และนกนางแอ่น
ยังสังเกตฤดูกาลแห่งการมาของมัน แต่ชนชาติของเรามีได้รู้จักการพิพากษาของพระยาห์เวห์
พวกเขาจะกล่าวได้อย่างไรว่า “พวกเราฉลาด และพระราชบัญญัติของพระยาห์เวห์อยู่กับเรา”? ดูเถิด
แน่ทีเดียว ปากกาของพวกธรรมจารย์ได้กระทำให้มันเป็นความเท็จโดยเปล่าประโยชน์
บรรดานักปราชญ์ต้องอับอาย พวกเขาตระหนกและถูกจับแล้ว ดูเถิด
พวกเขาได้ปฏิเสธพระวณะของพระยาห์เวห์ แล้วสติปัญญาอะไรเล่าที่มีอยู่ในพวกเขา? เยเรมีย์ 8:1-9

ในบทที่ห้า เยเรมีย์ระบุว่าบรรดาผู้ที่ไม่รู้จักการพิพากษาของพระยาห์เวห์นั้นเป็น “คนโง่เขลา”

จงวิ่งไปมาให้ทั่วตามถนนทั้งหลายของเยรูซาเล็ม และจงดูบัดนี้ จงรู้
และจงค้นหาในลานกว้างทั้งหลายของเมืองนั้น ว่าเจ้าจะพบสักคนหนึ่งหรือไม่

หากมีผู้ใดสักคนที่กระทำความยุติธรรม ที่แสวงหาความจริง แล้วเราจะอภัยเมื่อนั้น และแม้เขาทั้งหลายจะกล่าวว่า “พระยาห์เวห์ทรงพระชนม์อยู่” แน่ทีเดียว เขาทั้งหลายก็ปฏิญาณเท็จ ข้าแต่พระยาห์เวห์ พระเนตรของพระองค์มิได้จับอยู่ที่ความจริงหรือ? พระองค์ได้ทรงเขียนดีเขาทั้งหลายแล้ว แต่เขาทั้งหลายมิได้โศกเศร้า พระองค์ได้ทรงผลาญเขาทั้งหลายแล้ว แต่เขาทั้งหลายก็ปฏิเสธที่จะรับการแก้ไขที่สอน เขาทั้งหลายทำหน้าของตนให้แข็งยิ่งกว่าหินผา เขาทั้งหลายปฏิเสธที่จะหันกลับ เพราะฉะนั้นข้าพระองค์จึงกล่าวว่า แน่ทีเดียว คนเหล่านี้เป็นเพียงคนยากจน เขาเป็นคนโง่เขลา เพราะเขาไม่รู้จักทางของพระยาห์เวห์ และไม่รู้จักการพิพากษาของพระเจ้าของตน เยเรมีย์ 5:1-4

ในยุคสุดท้าย แอดเวนติสต์แบบเลาตีเซีย

ผู้ซึ่งถูกพรรณนาไว้ว่าเป็นหญิงพรหมจารีเขลาทั้งหลายในอุปมาเรื่องหญิงพรหมจารีสิบคน ซึ่งซิสเตอร์ไวท์ชีวาเป็นภาพแทนของ “ประสบการณ์ของประชากรแอดเวนติสต์” นั้น “ไม่รู้จักทางของพระยาห์เวห์ หรือการพิพากษาของพระเจ้าของตน” ในบทถัดไป เยเรมีย์ชี้ว่า “ทาง” ของพระยาห์เวห์คือ “ทางโบราณ” แต่แอดเวนติสต์แบบเลาตีเซียผู้เขลาปฏิเสธที่จะดำเนินในทางนั้น หรือที่จะเชื่อฟังเสียงแตร “แตร” เป็นสัญลักษณ์ของการพิพากษา ซึ่งแน่นอนว่า แอดเวนติสต์แบบเลาตีเซียผู้เขลายอมไม่รู้จัก.

พระยาห์เวห์ตรัสตั้งนินว่า “จงยืนอยู่ตามหนทางทั้งหลาย และจงมองดู และจงถามถึงทางเก่าแก่ทั้งหลายว่า ทางอันดีอยู่ที่ไหน แล้วจงดำเนินในทางนั้น แล้วเจ้าจะพบความสงบพักผ่อนสำหรับจิตวิญญาณของเจ้า แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘พวกเราจะไม่ดำเนินในทางนั้น’ เราได้ตั้งคนยามไว้เหนือเจ้า โดยกล่าวว่า ‘จงฟังเสียงแตรเถิด’ แต่เขาทั้งหลายกล่าวว่า ‘พวกเราจะไม่ฟัง’ เพราะฉะนั้น จงฟังเถิด บรรดาประชาชาติทั้งหลาย และจงรู้เถิด โอ ชุมชนชน ว่ามีอะไรอยู่ท่ามกลางพวกเขา จงฟังเถิด โอ แผ่นดินโลก ดูเถิด เราจะนำความพินาสมาสู่ชนชาตินี้ คือผลแห่งความคิดของพวกเขา เพราะเขาทั้งหลายมิได้ฟังถ้อยคำของเรา และมีได้ฟังธรรมบัญญัติของเรา แต่ได้ปฏิเสธมัน” เยเรมีย์ 6:16-19

“ความชั่วร้าย” ที่ถูกนำมาสู่ “ชุมชนชน” ซึ่งปฏิเสธที่จะ “ฟังเสียงแตร” และ “ดำเนิน” ใน “ทางโบราณ” ที่ซึ่งจะพบ “การพักผ่อน” ของฝนปลายฤดูนั้น เกิดขึ้นเมื่อ “ชุมชนชน” “ปฏิเสธพระราชบัญญัติของพระองค์” ในกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

การประยุกต์ใช้เอเลียห์สามชั้นชี้ให้เห็นถึงงานของผู้สื่อสารและขบวนการหนึ่งในช่วงเวลาแห่งการพิพากษาคบบริหาร ซึ่งเริ่มต้นขึ้นเมื่อกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงเริ่มมีผลบังคับใช้อย่างใกล้ชิดเข้ามา ความเกี่ยวเนื่องอย่างใกล้ชิดกับการประยุกต์ใช้เอเลียห์สามชั้น คือการประยุกต์ใช้สามชั้นของผู้สื่อสารซึ่งเตรียมทางไว้สำหรับผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา การประยุกต์ใช้สามชั้นของผู้สื่อสารผู้เตรียมทางนั้นกำลังระบุถึงงานหนึ่งโดยผู้สื่อสารและขบวนการหนึ่งในช่วงเวลาแห่งการพิพากษาไป ต่สวน ผู้สื่อสารผู้เตรียมทางและเอเลียห์เป็นการประยุกต์ใช้สามชั้นที่สัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด เช่นเดียวกับที่การประยุกต์ใช้กรุงโรมสามชั้นสัมพันธ์กับการประยุกต์ใช้การล่มสลายของบาบิโลนสามชั้น แต่สิ่งเหล่านี้มีความแตกต่างสำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับการพิพากษาของพระเจ้า

การประยุกต์ใช้เอเลียห์ทั้งสามประการ

และการประยุกต์ใช้ผู้สื่อสารซึ่งเตรียมทางสำหรับองค์ผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญาทั้งสามประการนั้น สัมพันธ์กับพระราชกิจแห่งการพิพากษาสองประการที่แตกต่างกัน ซึ่งพระเจ้าทรงกระทำให้สำเร็จโดยผ่านผู้สื่อสารที่พระองค์ทรงเลือก และผ่านขบวนการที่เข้าร่วมกับข่าวสารของผู้สื่อสารนั้น พระราชกิจทั้งสองประการนี้สัมพันธ์กับช่วงเวลาแห่งการพิพากษาสองช่วงที่แตกต่างกัน

แม้ว่าจะมีส่วนที่ซ้อนทับกันอยู่ระหว่างสัญลักษณ์ต่าง ๆ ก็ตาม

งานของเอลียาห์องค์ที่สามและองค์สุดท้าย

มีความสัมพันธ์กับการพิพากษาเชิงบริหารต่อสหภาพสามประการของบาบิโลนสมัยใหม่

และงานของผู้สื่อสารผู้เตรียมหนทางนั้น

มีความสัมพันธ์กับการพิพากษาไต่สวนและการชำระประชากรของพระเจ้าให้สะอาด มาลาคีย์ที่สาม

ได้รับการนำเข้าสู่เนื้อหาด้วยข้อสุดท้ายของบทที่สอง

ท่านทั้งหลายได้กระทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอ่อนพระทัยด้วยถ้อยคำของท่าน แต่ท่านยังกล่าวว่า “พวกข้าพระองค์ได้กระทำให้องค์พระองค์ทรงอ่อนพระทัยในเรื่องใด?” ก็เมื่อท่านกล่าวว่า “ทุกคนที่กระทำความชั่วเป็นคณิดในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และพระองค์ทรงพอพระทัยในเขา” หรือกล่าวว่า “พระเจ้าแห่งการพิพากษาอยู่ที่ไหนเล่า?” ดูเถิด เราจะส่งผู้สื่อสารของเราไป และเขาจะเตรียมหนทางไว้ต่อหน้าเรา และองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายแสวงหา จะเสด็จมายังพระวิหารของพระองค์โดยนับพลัน คือผู้สื่อสารแห่งพันธสัญญา ผู้ซึ่งท่านทั้งหลายปิดยืมดีในท่านนั้น ดูเถิด ท่านนั้นจะมา พระยาห์เวห์จอมโยธาตรัสดังนี้ แต่ผู้ใดเล่าจะทนอยู่ได้ในวันแห่งการเสด็จมาของท่านนั้น? และผู้ใดจะยืนหยัดอยู่ได้เมื่อท่านนั้นทรงปรากฏ? เพราะท่านนั้นเป็นเหมือนไฟของช่างกลุ่ และเหมือนสปูของช่างซักฟอก และท่านนั้นจะประทับนั่งดังช่างกลุ่และชำระเงินให้บริสุทธิ์ และจะทรงชำระบรรดาบุตรแห่งเลวี และจะทรงกลั่นเขาทั้งหลายดังทองคำและเงิน เพื่อเขาทั้งหลายจะได้นำเครื่องบูชาอันชอบธรรมมาถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเครื่องบูชาของยูดาห์และเยรูซาเล็มจะเป็นที่พอพระทัยแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า ดังเช่นในสมัยโบราณ และดังเช่นในปีเดือนก่อน ๆ มาลาคีย์ 2:17-3:4

ในยุคสุดท้าย ตามคำพยานของมาลาคีย์ พระเจ้าทรงอิดหนาระอาพระทัยต่อแอดเวนติสต์แบบเลาดีเซีย ซึ่งยึดมั่นอยู่กับการกบฏแห่งปี 1888 การกบฏแห่งปี 1888 นั้น มีแบบอย่างไว้โดยการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิราม และข้อโต้แย้งทางหลักคำสอนของการกบฏของโคราห์ก็คือว่า บรรดาผู้ที่กระทำความชั่วยังคงเป็นผู้ชอบธรรมในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าหรือไม่

ฝ่ายโคราห์ บุตรของอิสฮาร์ บุตรของโคฮาหฺ บุตรของเลวี และดาธานกับอาบิราม บุตรทั้งหลายของเอลีอับ และโอน บุตรของเปเลท ซึ่งเป็นบุตรหลานของรูเบน ได้พาพวกคนมาติดตามตน และพวกเขาได้ลุกขึ้นต่อหน้าโมเสส พร้อมกับชนอิสราเอลบางคน คือเจ้านายสองร้อยห้าสิบคนของชุมนุมชน ผู้มีชื่อเสียงในท่ามกลางที่ประชุม เป็นคนมีเกียรติยศ และพวกเขาได้ชุมนุมกันต่อสุโมเสสและอาโรน และกล่าวแก่ท่านทั้งสองว่า ท่านทั้งหลายยกตนขึ้นมากเกินไปแล้ว เพราะว่าชุมนุมชนทั้งสิ้นนั้นบริสุทธิ์ ทุกคนก็บริสุทธิ์ และพระยาห์เวห์ทรงสถิตอยู่ท่ามกลางพวกเขา เหตุใดท่านทั้งหลายจึงยกตนขึ้นเหนือชุมนุมชนของพระยาห์เวห์? กัณฑ์ดารวิถึ 16:1-3

ในวาระสุดท้าย พระเจ้าทรงเหน็ดเหนื่อยต่อแอดเวนติสต์แบบเลาดีเซียผู้ยึดติดกับการกบฏแห่งปี 1957 ซึ่งเป็นเพียงการสำแดงของการกบฏแห่งปี 1888 ที่ถูกบรรจุไว้ในถ้อยแถลงอย่างเป็นทางการ หนังสือ Questions on Doctrine ได้สถาปนาการกบฏแห่งปี 1888 ไว้ ซึ่งเป็นการทำซ้ำของการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาบิราม ตามคำพยานของทูตสวรรค์ผู้ส่งสอนซิสเตอร์ไวท์ว่าเธอต้องอยู่ในการประชุมปี 1888 เพื่อบันทึกการชำระของประวัติศาสตร์แห่งการกบฏของโคราห์ ชายผู้มีชื่อเสียงสองร้อยห้าสิบคนได้ชุมนุมร่วมกับโคราห์ ดาธาน และอาบิราม เพื่อต่อต้านโมเสส ผู้แทนของพระเจ้า ในการกบฏนั้น

ชายยิวสิบห้าคนที่กราบไหว้ดวงอาทิตย์ในเอเชียลบทที่แปด เป็นตัวแทนของหนึ่งส่วนสิบ หรือหนึ่งในสิบของชายสองร้อยห้าสิบคนที่ถวายเครื่องหอมในการกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาปிரาม ซึ่งเป็นแบบลวงหน้าของผู้นำแห่งการกบฏในปี 1888 ซึ่งการกบฏทางหลักคำสอนของพวกเขาได้ถูกทำให้เป็นทางการในปี 1957 ด้วยการตีพิมพ์หนังสือ Questions on Doctrine.

การกบฏของโคราห์ ดาธาน และอาปிரาม ได้ปฏิเสธ "คำพิพากษา" ที่พระเจ้าได้ทรงมีไว้แล้ว โดยทรงประกาศให้พวกเขาต้องพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารเป็นเวลาสี่สิบปี แอดเวนติสต์แบบเลาติเซียเริ่มพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารแห่งเลาติเซียในปี 1863 ภายหลังจากที่พวกเขาปฏิเสธข่าวสารแห่งเลาติเซียซึ่งได้นำเสนอในปี 1856 อันก่อให้เกิดคำพิพากษาให้ต้องพเนจรอยู่ในถิ่นทุรกันดารต่อไปอีกหลายปี เนื่องด้วยการขาดความเชื่อของพวกเขา ในการกบฏปี 1888 พวกเขา ก็ยังไม่เต็มใจที่จะยอมรับข่าวสารแห่งเลาติเซียซึ่งผู้อาวุโสโจนส์และแวกกอนเนอร์ได้นำมาอีกด้วย

บรรดาผู้ที่กบฏในปี 1888

ไม่เพียงแต่ปฏิเสธสิทธิอำนาจฝ่ายจิตวิญญาณของศิษยาภิบาลโจนส์และแวกกอนเนอร์เท่านั้น แต่ยังปฏิเสธสิทธิอำนาจของผู้เผยพระวจนะหญิงเอลเลน ไวท์ และสิทธิอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย เพราะพวกเขาได้แสดงออกในการกระทำตามแนวคิดที่ว่าชุมชนทั้งสิ้นล้วนบริสุทธิ์เท่าเทียมกันทั้งหมด.

ในปี ค.ศ. 1863 พวกเขาได้กลับไปรับประทานอาหารร่วมกับผู้เผยพระวจนะเท็จแห่งเบธเอล และด้วยการกระทำนั้น ในที่สุดพวกเขาก็ยอมรับคำนิยามเรื่องความรอดที่เป็นตัวแทนโดยการกบฏของโคราห์ แล้วต่อมาก็ได้บรรจุหลักคำสอนเท็จนั้นไว้อย่างเป็นทางการในหนังสือ Questions on Doctrine หลักคำสอนนั้นคือคำนิยามอันเป็นเท็จของ "ความชอบธรรมโดยความเชื่อ"

การกบฏในปี 1863

เป็นจุดเริ่มต้นของการปฏิเสธอภุมณีของมิลเลอร์ซึ่งสะท้อนอยู่บนแผ่นศิลาทั้งสองของฮาบากุก ในฮาบากุกบทที่สอง "การโต้แย้ง" ในข้อหนึ่งในที่สุดก็ก่อให้เกิดผู้กราบนมัสการสองจำพวก ซึ่งปรากฏให้เห็นผ่านความไม่ลงรอยกันของพวกเขาเกี่ยวกับข่าวสารที่เน้นซ้ำ

ดูเถิด จิตวิญญาณของเขาซึ่งยกตนข่มนามไม่เที่ยงธรรมในตัวเขา
แต่คนชอบธรรมจะดำรงชีวิตอยู่โดยความเชื่อของตน ฮาบากุก 2:4

"ความเชื่อ" ของ "ผู้ชอบธรรม" ใน "ข้อโต้แย้ง" แห่งฮาบากุกบทที่สองนั้น ตั้งอยู่บนพื้นฐานของ "นิมิต" ซึ่งได้ถูกจารึกไว้อย่างชัดเจนบนแผ่นจารึก ในการกบฏปี 1863 ขั้นตอนแรกในการลบสิ่งที่ได้เขียนไว้บนแผ่นจารึกนั้นได้สำเร็จลงโดยบรรดาผู้ซึ่งไม่มีความเชื่อของ "ผู้ชอบธรรม" อีกต่อไป การกบฏปี 1863 เป็นตัวแทนของเมล็ดพันธุ์แรกแห่งการกบฏซึ่งในที่สุดจะสถาปนาคำนิยามเท็จของหลักคำสอนเรื่องการชอบธรรมโดยความเชื่อไว้ในปี 1957.

เราจะดำเนินการศึกษานี้ต่อไปในบทความถัดไป

"องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราส่งข่าวสารอันล้ำค่ามายังประชากรของพระองค์ด้วยพระเมตตาอันใหญ่หลวงของพระองค์ โดยผ่านทางเฮลเดอร์วากโกเนอร์และโจนส์
ข่าวสารนี้มีขึ้นเพื่อนำพระผู้ช่วยให้รอดผู้ถูกยกชูขึ้นนั้น
พร้อมทั้งการทรงเป็นเครื่องบูชาสำหรับบาปของชาวโลกทั้งสิ้น ให้ปรากฏเด่นชัดยิ่งขึ้นต่อหน้าชาวโลก
ข่าวสารนี้เสนอความชอบธรรมโดยความเชื่อในพระผู้คำประกันนั้น
และเชื่อเชิญประชาชนให้รับเอาความชอบธรรมของพระคริสต์

ซึ่งปรากฏให้เห็นในการเชื่อฟังพระบัญญัติทั้งสิ้นของพระเจ้า หลายคนได้สูญเสียพระเยซูไปจากสายตา พวกเขาจำเป็นต้องให้ดวงตาของตนหันไปสู่พระภาคอันทรงเป็นพระเจ้า พระคุณความดีของพระองค์และความรักอันไม่เปลี่ยนแปลงของพระองค์ต่อครอบครัวมนุษย์ทั้งปวง

อุทยานภาพทั้งสิ้นได้ทรงมอบไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์ เพื่อพระองค์จะได้ประทานของประทานอันอุดมแก่บรรดามนุษย์ โดยทรงมอบของประทานอันประเสริฐแก่ใจได้ คือความชอบธรรมของพระองค์เอง แก่มนุษย์ผู้ได้รับความช่วยเหลือ นี่คือข่าวสารที่พระเจ้าทรงบัญชาให้ประกาศแก่ชาวโลก

ข่าวสารนี้คือข่าวของทูตสวรรค์องค์ที่สาม ซึ่งจะต้องประกาศด้วยเสียงอันดัง และมีการเพลงมาของพระวิญญาณของพระองค์อย่างอุดมบริบูรณ์ร่วมด้วย” Testimonies to Ministers, 91.

“ความจริงสำหรับเวลานี้ คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม จะต้องได้รับการประกาศด้วยเสียงอันดัง หมายถึงด้วยฤทธิ์อำนาจที่เพิ่มทวีขึ้น ขณะที่เราเข้าใกล้การทดสอบครั้งใหญ่ครั้งสุดท้าย” The 1888 Materials, 1710.

“เวลาแห่งการทดลองกำลังจะมาถึงเราในไม่ช้า เพราะเสียงร้องอันดังของทูตสวรรค์องค์ที่สามได้เริ่มขึ้นแล้วในการสำแดงถึงความชอบธรรมของพระคริสต์ พระผู้ไถ่ผู้ทรงอภัยบาป

นี่คือจุดเริ่มต้นของความสว่างแห่งทูตสวรรค์ซึ่งพระสิริของท่านจะท่วมทับทั่วพิภพทั้งสิ้น” Selected Messages, book 1, 362.

“ฝนปลายฤดูจะตกลงมาบนประชากรของพระเจ้า ทูตสวรรค์ผู้ทรงอุทยานภาพองค์หนึ่งจะลงมาจากสวรรค์ และทั่วทั้งแผ่นดินโลกจะส่องสว่างด้วยสง่าราศีของท่าน” Review and Herald, April 21, 1891.